

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ: πλέω, πνέω, ρέω, δέομαι

Τα ρήματα σε **-έω με μονοσύλλαβο θέμα** όπως τα **πλέω, πνέω, ρέω και δέομαι** συναιρούνται μόνο όπου μετά το χαρακτήρα **-ε-** ακολουθεί άλλο **-ε-** ή **-ει-**:

π.χ.: πνέω, πνεῖς, πνεῖ, πνέομεν, πνεῖτε, πνέουσι(ν).

Παραδείγματα κλίσης των ρημάτων **ρέω και δέομαι**:

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ						ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ
Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	Οριστική
ρέω ρέῖς ρέῖ ρέομεν ρέῖτε ρέουσι(ν)	ρέω ρέῃς ρέῃ ρέωμεν ρέῃτε ρέωσι(ν)	ρέοιμι ρέοις ρέοι ρέοιμεν ρέοιτε ρέοιεν	- ρέῖ ρέίτω - ρέῖτε ρέόντων/ ρείτωσαν	ρέῖν	ρέων ρέουσα ρέον	ἔρρεον ἔρρεις ἔρρει ἔρρομεν ἔρρειτε ἔρρεον

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ						ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ
Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	Οριστική
δέομαι δέη/δέει δεῖται δεόμεθα δεῖσθε δέονται	δέωμαι δέη δέηται δεώμεθα δέησθε δέωνται	δεοίμην δέοιο δέοιτο δεοίμεθα δέοισθε δέοιντο	- δέου δείσθω - δείσθε δείσθων/ δείσθωσαν	δείσθαι	δεόμενος δεομένη δεόμενον	ἔδεομην ἔδέου ἔδειτο ἔδεόμεθα ἔδεισθε ἔδέοντο

Παρατηρήσεις:

1. Το β' ενικό της οριστικής ενεστώτα του ρήματος **δέομαι** (= χρειάζομαι, παρακαλώ) **δεν συναιρείται:δέει/δέη.**
2. Το ρήμα **δέω-δῶ** (= δένω) συναιρείται συνήθως σε όλους τους τύπους.

π.χ.: δῶ, δεῖς, δεῖ, δοῦμεν κ.λπ.

3. Τα ρήματα σε **-έω με μονοσύλλαβο θέμα**, όταν είναι **σύνθετα** με μονοσύλλαβη ή δισύλλαβη πρόθεση, στο **β' ενικό πρόσωπο της προστακτικής ενεστώτα της ενεργητικής φωνής** ανεβάζουν τον τόνο στην τελευταία συλλαβή της πρόθεσης.

π.χ.: ρ. πλέω, πλεῖ → ἀπόπλει

ρ. πνέω, πνεῖ → ἔκπνει

ρ. ρέω, ρεῖ → ἀπόρρει

Ενδεικτικός σχηματισμός των άλλων χρόνων της οριστικής των ρημάτων **πλέω, πνέω, ρέω, δέομαι**:

Ενεστώτας	πλέω	πνέω	ρέω	δέομαι
Παρατατικός	ἔπλεον	ἔπνεον	ἔρρεον	ἔδεομην
Μέλλοντας	πλεύσομαι/ πλευσοῦμαι	πνεύσομαι/ πνευσοῦμαι	ρύησομαι	δεήσομαι
Παθητ. Μέλλ.	-	-	-	δεηθήσομαι
Αόριστος	ἔπλευσα	ἔπνευσα	-	ἔδεησάμην
Παθητ. Αόρ.	-	-	-	ἔδεήθην
Παθητ.Αόρ. β'	-	-	ἔρρῶν	-

Παρακείμενος	πέπλευκα	πέπνευκα	έρρουηκα	δεδέημαι
Υπερσυντέλικος	έπεπλεύκειν	-	έρρουήκειν	-